

გენი აქვს ყველა ამანე. ერთის მხრით, სომხის ნაციონალისტები, მისი აზრით, თუმცა ნამდვილი ნაციონალისტები არიან, მაგრამ ამას ცხადად არ აშკარავენდნენ. ამ გარემოებას „თემი“ დიდ მნიშვნელობას აძლევს, თუმცა არ გამოურკვევია, რითი სჯობიან დაფარული ნაციონალიზმი გამოაშკარავებულს. მეორეს მხრით, ქართველი ამომრჩეველები ნაციონალისტებს ეძახის, თუმცა ვერც ის დაუმალავს, რომ ამით რიცხვში დემოკრატებიც არიან, მერე ისეთი დემოკრატებიც, რომელნიც მის მფარველობის ქვეშ მყოფ ახალ ჯგუფს „დემოკრატებს არაფრით ჩამოუვარდებიან. „თემის“ აზრით, მსგავსება იმდენად დიდია, რომ ცალკე ჯგუფის დაარსება სრულიად მეტად მიზანია. მართალია ეს, მაგრამ „ახალ ჯგუფს“ დემოკრატები მან(ც) უკეთესნი არიან, რადგანაც მათ მეტი გულწრფელობა ემჩნევათ, თუმცა არც ქართველნი, არც ჩვეულებრივი მყოფნი დემოკრატები არიან ამ ღირსებას მოკლებულნი. აი ამხარისხებით მსჯელობითაა საფუძველი „თემის“ წერილები. საქალაქო არჩევნების შესახებ. გარკვეული, გარდაწყვეტილი შეფასება ამა თუ იმ საზოგადოებრივ ჯგუფსა არსებას სანს. ამისთანა პირობებში რაიმე გარკვეულ სამოქმედო გეგმის შედგენა „თემს“, რა თქმა უნდა, ვერ შეუძლიან. ის მუდამ ამ გამოურკვევლობის ლობიონტში იტრიალებს და თავის დღემდე სუბიექტურ მსჯელობის სახლებს ვერ გასცილებდა.

„თემს“ არა ნაკლებ გამოურკვევლობას იჩენენ მეორე ჩვენი მოწინააღმდეგენი. „მნათობს“ და მის თანამოაზრებებს დღესაც ვერ გამოურკვევიათ, რა თვისებებსა ის საზოგადოებრივი ჯგუფი, რომელიც ჩვენ ვებრძობით. ამ რამდენიმე წლის წინადა, როდესაც ჩვენს გაზეთში კამათი იყო ამავდ საგნის შესახებ, „ახალი გზა“ სწორად, სომხის ბურჟუაზია ნაციონალურ პოლიტიკას არ აწარმოებდა. ისინი მხოლოდ ვიღაცადაც ნამდვილად მსოფლიო ბურჟუაზიულ გულის ზრახვას განხორციელებულ ზრუნავდნენ. „უნდა გამოვტყუდეთ, — სწორად მაშინ „ახალი გზა“, — ამ საქმეში ცოდვილი ვართ. არა გვყავს ბურჟუაზიისაგან ეროვნულ ინტერესების დაცვა“. დღეს კი გვეფიცებიან, სომხის ბურჟუაზია ნაციონალურ პოლიტიკას აწარმოებს და ჩვენს მოვალეობადაც ის მივანინა, რომ ამ პოლიტიკას შევებრძოლოთ. ესეც ერთი გაუგებრობაა, რომელიც შეუძლებელია ზნის სხვა და

სხვა საზოგადოებრივ ჯგუფთა ობიექტურ შეფასებას.

ჩვენს მოწინააღმდეგეებს რომ კარგად ჰქონდეთ გათვალისწინებული, რანაირს ნიადაგზე სდგას სომხის ბურჟუაზია, რანაირია მისი სოციალური მდგომარეობა, რანაირს მოქმედების გეგმას უკარნახებს მათ თვით ეს სოციალური მდგომარეობა, მაშინ ბევრი რამ, აქამდის გაუგებარი, გასაგები გახდებოდა. მაშინ მიხვდებოდნენ ჩვენი მოწინააღმდეგენი, საიდან წარმოსდგება ის აზრობა სოლიდარობა, რომელზედაც ჩვენა ვსწრებით და რომელზედაც ასე გაუცხვრებიან „თემი“ და „მნათობი“. „თემი“ და „მნათობი“ გვეუბნებიან, ჩვენ არაფერი საერთო არა გვაქვს სომხის ნაციონალისტებთან და ამიტომ რაღაც სოლიდარობაზე ლაპარაკი „სახალხო გაზეთს“ სმართ მხოლოდ დეზავგობაა და სხვა არაფერი. გეთანხმებით, ბატონებო, რომ ეს ასეა, რომ თქვენა და სომხის ნაციონალისტებს შორის დიდი განსხვავებაა, მაგრამ ავგონსებით ის უცნაური მოვლენა, რომ სომხების ნაციონალისტებს ძალიან კუთვნიან დაუჯდით თქვენნი ინტერნაციონალიზმი. სად არის დასაბამი ამ სასწაულისა? თუ ისინი მართლა ნაციონალისტები არიან, მაშინ თქვენს ინტერნაციონალურ პრინციპებს ვერას. გზით ვერ მოიწონებენ გულწრფელად. თუ მიუხედავად თათვის ნაციონალიზმისა, მინც ქებითა და დღებობა იხსენებენ იმათ, ვინც ინტერნაციონალურ პოზიციას სდგას, ცხადია, აქ გულწრფელობას ადგილი აღარ უნდა ჰქონდეს. ჩვენც მხოლოდ ეს აღვნიშნეთ, აღვნიშნეთ უცნაური ფაქტი აზრთა სოლიდარობისა. თუ ჩვენს მოწინააღმდეგეთ ჩვენი აზრების დარღვევა სურთ, უნდა დავგვიმტკიცონ, რომ ეს ასე არ არის. უნდა ცხად ჰყონ ყველასთვის, რომ მიუხედავად სომხთა ნაციონალიზმისა, ისინი მინც ინტერნაციონალისტები არიან. წინააღმდეგ შემთხვევაში უცნაური ფაქტი აზრთა სოლიდარობისა მინც აუხსენელი და განუმარტებელი დარჩება. მაგრამ მოახერხებენ კი ჩვენი მოწინააღმდეგენი ამის დამტკიცებას? ძალიან საკვება. ფაქტები იმდენად მკვერთედაა, რომელთადაც ჰქონდადნენ, რომ მათ წინააღმდეგ ვერავითარი საბუთის გამოძენას ვერ მოახერხებენ.

ჩვენი მოწინააღმდეგეთათვის საილუმოებთაა მოცული ის მოვლენა, თუ რად მოსწონთ სომხის ნაციონალისტებს „თემი“-სა და „მნათობი“-ს ინტერნაციონალიზმი. იმის მაგივრად, რომ ამ მოვლენას ანგარიში გაუწიონ და ჯეროვანად დააფასონ, ჩვენ გვისაყვედურებენ, დეზავგობათო. მაგრამ „ტელი. ლის-

ტოკს“ რომ „მნათობის“ აზრი მოსწონს, ეს ხომ დეზავგობა არ არის, ეს ფაქტი. ასეთვე ფაქტი ის, რომ „პარიზონს“ მოსწონს „თემის“-ს აზრი. რატომ არ გინდათ ამ გარემოებას ანგარიში გაუწიოთ? იმიტომ, რომ იგი ყირაზობა აყენებს მთელს თქვენს არგუმენტაციას? ამას მდებარე ბევრიდან თავის დაძვრენას ეძახიან.

მაგრამ არა, „მნათობს“ ერთხელ სცადა ამ ჩვენს მოსაზრების დარღვევა და საბუთად ის მოიყვანა, რომ ზნობად სახელმწიფო სათათბიროში უკიდურესი მემარჯვენე და მემარცხენე ერთს პოზიციას სდგანან ხოლმეო. მართალია ეს, მაგრამ არც ის უნდა დაივიწყოთ, რომ ეს ანორმალური მოვლენაა, რომელიც რუსულმა საზოგადოებრივმა ცხოვრებამ წარმოშობა. ესეც რომ არ იყოს, იქ ცხადი ხდება, რანაირი მიზეზები იწვევს ამ გარემოებას. თუ გინდათ ეს მოვლენა საბუთად გამოიყენოთ, უნდა დაამტკიცოთ, რომ აქაც საქალაქო საქმეებშიც, ანალოგიური მიზეზები წარმოშობენ აზრთა სოლიდარობას, ეს კი ჯერ დამტკიცებული არ არის. თუ კარგად ჩაუკვირდებით საზოგადოებრივ ძალთა ურთიერთობას, დინამიკას, რომ სომხებ ნაციონალისტთა და ჩვენს ინტერნაციონალისტთა აზრთა სოლიდარობას იწვევს მხოლოდ ის ერთად ერთი გარემოება, რომ პირველთათვის მორატა პოზიცია სასარგებლოა და მეორეებშიც ნაკლებად იქნება განვითარებული ნაციონალური გრძობა ქართველ ხალხში, რამდენადაც ნაკლებად დიდაც იგი თავის ნაციონალურ ინტერესებს, იმდენად უფრო თავისუფლად გაშლის ფრთებსა სომხის ნაციონალისტური ბურჟუაზია, იმდენად უფრო მეტს პოზიციებს გაიმარტებს.

„მნათობი“ გვარწმუნებს, „სახალხო გაზეთი“-ს პოზიცია სომხების ნაციონალიზმს ვაძლიერებსო. ესეც უმეტესად აზრია. უკიდურესად გამძლიერებულს ვერაფერს ვაძლიერებო. ის კი ადვილად შესაძლებელია, რომ ჩვენმა პოზიციამ გამოაშკარავოს და ფარდა ახადოს სომხების ნაციონალიზმს. ეს კი მაგნებელი არ იქნება, ვინაიდან დაფარული ბოროტების გამაშკარებელი სჯობიან.

არა — შავი.

ახალი აზგაპი ტვილისი
პანაშვილი მ. თამარაშვილის ხულის მოსახსენებელი. გუშინ, 21 სექტემბერს, ქართველ კათოლიკეთა მიძინების ეკლესიაში გარდახდა იქნა პანაშვილი იტალიაში უღრმოოდ დაღუპულ ისტორიკოსს,

მღვდლის მიხილ თამარაშვილის სულის მოსახსენებლად. პანაშვილს დიდალი ხალხი დაესწრო. სხვათა შორის, იყვნენ: წარმომადგენელი — ქართველ თავად-ანაურობისა მხარის წინამძღოლის თავ. პ. ი. თუ მანვილის მეთაურობით, საქართველო: სარსტროი და სეთორგაფიო საზოგადოებისა, ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებისა, ქართულ პრესისა და დაწესებულებებისა. პანაშვილზე სიტყვა წარმოთქვა მღვდელმა ლ. ლაზარე გოზალაშვილმა, რომელმაც ნათლად დაასახიათა განსვენებული და მისი მოღვაწეობა.

პანაშვილის შემდეგ დამსწრეთ თათბირი ჰქონდათ, რომელზედაც დაადგინეს, აუკლებლად ტფილისში მოასვენონ რომიდან განსვენებული მოღვაწის ცხედარი. ამ დღეებში სომხების სისტემით მოყვანა დავიკავა სავანგებო კომისიას, რომლის წევრებიდანაც არჩულ იქმნენ: მღვდელი მ. ანტონოვი, მღვდელი ლ. ლაზარე გოზალაშვილი, თავ. პ. ი. თუმანიშვილი, ა. ი. სარაჯიშვილი, ა. თ. ყიფშიძე, ი. პ. ისარლოვი, გ. ზ. ისარლოვი, გ. ნ. დანაშიძე, ვ. დ. ლამაზიძე და თავ. გ. დ. გეზორაშვილი. ამის გარდა დამსწრეთ სურვილი გამოსთქვეს, მოაწყოს საეთორგაფიო საზოგადოებამ რეჟერაცი მ. თამარაშვილის შესახებ, რათა ხალხმა დაწვრილებით გაიკნინა განსვენებულის ჩუმი, მაგრამ სასარგებლო და ნაყოფიერი მოღვაწეობა.

ახალი გამოგონება. თავ. ირაკლი ვისილის ძე ბებურა-განანძეს ერთგვარი წინდები გამოუგონია, რომლის შემწეობითაც ფუფის ოფლი ისპობა. ჩულქები ფუფის თათებზე ხელათამანივით იკმება და თათები ერთი მეორედან განცალკევებულია. მას პრივილეგიის მისაღებად თხოვნა გაუგზავნია ვაჭრობა-მრეწველობის სამინისტროში. მაგრამ პასუხი მოსვლია, რომ მან პირადად უნდა იშუამდგომლოს, ან წმინტებულა აქ მუაუ პირს გადასცეთ. გამომგონებელს ს. პეტერ-ბურგის პიროფესორს პ. სკოროდინსკისაგან პიროლი შეეთხოვითა ფუფის ცელი და გამოგონებლის უბის წიგნაკი“. მედიკოსის დოქტორს რუდენკოს ძლიერ მოუწინებია ეს გამოგონება და მისგან „საქები ფურცელი“ მიიღია. ეხლა თავ. ბებურა-განანძე პრივილეგიის მისაღებად პეტერბურგს მიემგზავრება.

დაიბეჭდა და გამოვიდა ამიერკავკასიის წერილ კრებულის მოღვაწეთა კრების შრომა, რომელიც შესდგა ტფილისში წარსულ გაზაფხულს. წიგნი აღნიშნულია მოქმედ დაწყებული 1911 წლის 1 მარტამდე.
კავკასიის შინა მრეწველობის ახალ შენობას მუშტაილის ბაღ

ში სექტემბრის ბოლო რიცხვებშიათვის დაასრულებენ. ოქტომბრიდან კომიტეტი ახალ შენობაში გადავა.
პოლ. სოფ. ვ. ი. გრეკოვმა გუბერნატორს სთხოვა, ნება მიეცეს ტფილისში რუსულ ენაზე უფასო გაზეთი „რეკლამა“ გამოცეს, რომელიც კვირაში სამჯერ გამოვა.
ქ. შ. წერა-კითხვის გამავრცელებელმა საზოგადოებამ ილია შავიშვილის ძეგლის სასარგებლოდ იმერეთის ეპისკოპოსის გიორგი-საგან 25 მანეთი მიიღო.

მიწადმოქმედ და მიწადმოქმედ მთავარ-გამგებელმა კეკელიძის რწმუნებულს აცნობა: სასურველია მეტრეკლეობის კონდით აღჭურვილი ხაზინის ხარჯით რამდენიმე ახალ გაზა დაგზავნას პოლტვის გუბერნიის ქალაქ გლინსკის საინსტრუქტორ სკოლაში. ახალგაზრდებს რწმუნებული არჩევს.

საქალაქო არჩევნები. ტფილისში დაარსდა სავაჭრო სამრეწველო ჯგუფი ამომრეწველებისა; ჯგუფმა ბუროს წევრებად ამოირჩია: ა. ნ. მილოვი, ს. ხ. სულხანიკი, ს. პ. მანგიანიკი, ხ. ტ. იფრიანიკი, მ. ი. მარტროსიანიკი, ა. ნ. ჯაფარიანიკი, ა. ა. ენფიანიკი, ი. ე. გაიდაშვიანიკი.

წერილი აზგაპი.

16 სექტემბერს, საღამოს 9 საათზე, ტფილისის სატუსალო სახლიდან გაიქცა მთავრის მიხედავს ძე აგნე-ზაფი, რომელსაც გუბერნატორმა სამის თვით დახტამებას გააუწყებია, ოქს-ნესაფი ბოდიცამ იმეგ დღეს შეაგზავს ქაქაქის მეტეხე უბანში.

20 სექტემბერს, საღამოს 10 საათზე, ირაკლიშვილ ახანაშვილმა გუბერნატორს წამოაგზავნა მარტროსიანიკის წიგნი, რომელიც მისივე დაწვრილებითაა დაწვრილებული. მას პრივილეგიის მისაღებად თხოვნა გაუგზავნია ვაჭრობა-მრეწველობის სამინისტროში. მაგრამ პასუხი მოსვლია, რომ მან პირადად უნდა იშუამდგომლოს, ან წმინტებულა აქ მუაუ პირს გადასცეთ. გამომგონებელს ს. პეტერ-ბურგის პიროფესორს პ. სკოროდინსკისაგან პიროლი შეეთხოვითა ფუფის ცელი და გამოგონებლის უბის წიგნაკი“. მედიკოსის დოქტორს რუდენკოს ძლიერ მოუწინებია ეს გამოგონება და მისგან „საქები ფურცელი“ მიიღია. ეხლა თავ. ბებურა-განანძე პრივილეგიის მისაღებად პეტერბურგს მიემგზავრება.

19 სექტემბერს, დაღამ, მათედაის სასაქონლოში მთავრის სემ-ბატ დანედას ძე აჯი-მამუდავი, რომელსაც მთავრის დროს რუმა საყარდად იმეგ დღეს გააგზავნა. აჯი-მამუდავი ამეგ დღეს გააგზავნა.

20 სექტემბერს საერთო ჩვენება-დამატებების დროს ტფილისში 26 მათედაის და ეპისკოპოსი შეიგზავს.

საზოგადოებრივი და კრებები.

21 სექტემბერს დეპუტატთა საქრებულობა დაგინა: საადგილობრივი კომისიის გამგებობაში მყოფ სავანგებო თანხიდან ქართ. სასოფლო-სამეურნეო საზოგადოების პირველი ინვარამდ ტფილისის გუბერნიის შინა საგრომომი-ორგანიზაციის მოსაწყობება, 5000 მანეთი მისცეს.
საქართველოს საინტორგაფიო საზოგადოების წევრთა საზოგადო კრება გუშინ წინ საღამოს 8 საათზე შესდგა ე.

ს. თაყაიშვილის თამაშდამარტობითა კრება მოსინა მოსწინებანი. თაყაიშვილისა და ს. გოგუნიას ამ საფუზულს მოგზაურობის შესახებ. კრების დასასრულ ახალ წევრების არჩევნები მოხდა.

სასაზღვრო

სამსაზღვრო ინსტიტუტთან პირველ დაწყებით სკოლების მასწავლებელთათვის 19 სექტემბერს საღამოს კურსები გაიხსნა. კურსებზე სულ 15 კაცია. ამათში 5 რუსი, 4 ქართველი, 3 სომეხი, 1 ბერძენი 1 ოსი და 1 ნემეცია.

სასამართლო

ტფილისის სასამართლოს სესია, რომელიც ახალციხეში იყო წასული საქმეების გასარჩევად, ტფილისში დაბრუნდა.
20 სექტემბერს ოლქის სასამართლოს სისხლის საქმეთა განყოფილების სეა სილნადს გაემგზავრა, სადაც 30 სექტემბრამდე დაჰყოფს.

რაინის გზა

სად. რაინი. ბათუმის გზაზე 20 სექტემბერს, ნაშუადღევს 4 საათსა და 30 წუთს ქუთაისსა და რაინს შუა, სამგზავრო მატარებელში 29, ორი შეიარაღებული უცნობი თავს დაესხა მგზავრს ჯაფარიძეს, რომელსაც 2290 მანეთი წარმოადგინა. შემდეგ მიმავალ მატარებელთან გადატრენ სროლითა და სალონის ტყეში მიიმალნენ. ბოროტმოქმედთა შესაპრობად ენერგიული ზომებია მიღებული.

ბ ა თ მ ი

სამხედრო გუბერნატორმა დამატეცა ქალაქის გამგებობის წევრის თანამდებობაზე ე. კრინკი და მიდვის ს. მესხი.

ბ ა თ მ რ ა

შა. თს, 24 ამ თვეს, დანიშნულია სერნობა დამატეცულ სოზოგა ობები: სასარგებლოდ.

19-ში სადგურ რაინზე ბოროტგამრახველებს გაუცარცივით პაპავს კატორის მსახური ჯაფარიძე და წაუღიათ 2509 მანეთი.

პ რ ო ვ ი ს ი ა

სოფ. დამბალი (გორის მაზრა) ვისიკი ხარბაშვილი სოფ. ახანაშვილიან მივრალი დაბრუნდა და ხალხის გულში საქონლის საკლავ დანით საქალამნე ტყავსა სტრიდა. მისი სამი წლის შვილი ეზოში წაიქცა და სტრიდა. ხარბაშვილი წამოხტა მისაშველებლად. მაგრამ თითო-ფი ფეხი წამოჭრა ქვას, წაიქცა და იმ დღემდე დაეცა დანაზე, რომ ნაწლავები გადაშლივდა. დაჭრილი იქვე გარდაიცვალა.

შეცდომის გასწორება. გუშინ-

დელ ნომერში შემდგე კორექტურული შეცდომები შეგვეპარა: 1) მეთაურის პირველი სვეტში, ქვევე-

გერმანულ საზოგადოებაში

2) წარმოება კალენიებში:
ა) მფენახეობა; ვენახების სანახაობა და მათი დამუშავება; ბ) მფენიგებობა; ღვინის დაყვება წესი. გ) საელექტრონო სადგური და ელექტრონის ძალის მოხმარება სხვა და სხვა ქარხნებში (სადურგოლხა, სამედიკოსო საბოჭკისა და საფურ-გუნეში). დ) მდენ-უტობის სანდობი ქარხანა; გაყვანა და შეკვრა სამეურნეო იარაღისა.
მოახლოვებულია ცხოვრების უმთავრესი გერმანულ ელემენტები ქართლში არ იქიან. რთველს ყველანი ერთსა და იმავე დროს იწყებენ.
ვენახები ძალიან კარგი ნაყოფიერებითაა დასავსე. მთელ კავკასიაში ამისთანა კარგად ნაყოფიერი ვენახი არსად არ მოიპოვება. ვენახს განუწყვეტელი რწყვენ, ზამთარშიც კი. გერმანული ვენახში გამოდებობა მუშაობს. გაზაფხულდება თუ არა, გერმანელები ქირობენ სპარსელებს და ვენახებს აბარებენ, ამასთანავე ვენახს სასუქს (პატოს) აყრიან. ვისაც სასუქი არა ჰყოფნის და სასყიდლადც ვერ უშოვია, იგი მთის ფერობებზე და სხვა ნოყიერ ადგილებს სთბრის ზედაპირს (შავ მიწას) და პატის ბაღლად ვენახს აყრის. ამ მოვლის გამო, ვაზი ძალიან ღონიერია, თუ ჩვენში საყურძნედ ერთ რქასა ელუნავთ, გერმანელები არ რქას ჰელუნავთ, და ერთი ვაზიდან რამოდენიმე ფურთ უღრმოი ჩამოადის. ჩვენში დესტინა იმდენი ას

ან ორას ვედრო ღვინო, ახალშენებში ერთი დესტინა რგავს ვედროზე მეტ ღვინოს აძლევს.

გაზაფხულზედვე გერმანელები შავი ყურძნის ყველის აბრტყავენ გარეული ვაზის (კრიკინის) ყველითა მტვრის. კრიკინის ყველი თათრებს ჩამოაქვთ მთიდან და გერმანელებს ექვს შაურად ჰყრიან. თუ კრიკინის ყველის მტვრები არ დაგებრტყეთ შავი ყურძნის ყველი-საო, — ამბობენ გერმანელები, — ძალიან წვირ-მარცვალა და ცოტა ყურძენი მოიღოს.

რადგანაც ახალშენის ახლოს ტყე არ არის, საცა ქიგოს მოქრა შეიძლებოდა, ამისათვის თავისუფალ და ვენახისათვის გამოუსადეგარ ადგილებში გერმანელებს თითონ მოჰყავთ ეკლის (ეკისის) ხეები. ეკლის ხე ძალიან მარტად იზრდება და მთავარიც არის სამი წლის ეკლის ხეს უკვე ქიგოზე აყრვენ წნორის (ბერინგის) ტრატებით. შემოდგოაზე სჭირან წნორის ტრატებს და ზამთარში მიწაში ინახვენ. გაზაფხულზე წყალში აღდევნილი ხეები და ამ რიგად ხმარობენ იმას ვაზების მისამბელოდ. ვენახებს გერმანელები ისევე სწამლობენ, როგორც ჩვენში, მოვლით

კი უკეთესად უფლიან. მაგალითად, ვაზის გოთოლს ერთი რადაც კია ჰყოლია, რომელიც ვაზის ფოთოლს ახვევს და შიგ თესლსა ჰყრის. ამის გამო ვაზს ფოთოლი უხმება. გაიგებენ თუ არა გერმანელები, რომ ეს კია განდია, მაშინვე ყველანი, დიდი და პატარა, ვენახებს მოედებ. ყველას ხელში ნათობ სავსე კოლოფი უჭირავს. თვითველ ვაზს უშინჯავენ უოთოლს, როცა ამ ქიას იპოვიან, დაიჭერენ და ნათში აგდებენ. ასე დაბეჯითობით ვენახის მოვლა საადგლოა კიდევ იმისთვის, რომ ვაზები ვენახებში რიგზე ჩამწვრილებული ჩვენში არ შემხვედრია, რომ თვითველი ვაზის ფოთოლი გაეშინჯოთ და შიგ ქიები ეტებნოთ. ვაზები გერმანელებს მართა ქახეთის ჯიშისა აქეთ. რადგანაც ახალ შენობაში ჯერ ფილოქსერა არ გაჩენილა, ვენახებიც დაუწყებელი აქვთ.

დადგება თუ არა ყურძნის დაკრეფის დრო, სასაზღვროებში ორის კვირით იკეტება, და დიდი-პატარა სუყველა ვენახში მიდის. ამ დროს ძალიან ძვირია მუშა ხელი, პატარას კი იმდენისავე დაკრება შეუძლებელი რაც დიდს. გერმანელები თავისი ოჯახობითა და მუშებით მოვლებიან ვენახებს. ყველას ხელში

პატარა კალთა უჭირავს. აქ იქი დიდრონი კალთები დგას. ხელის კალთიდან ყურძენს დიდ კალთაში ჰყრიან, შემდეგ დიდ კალთაში იქივე ფურტუნთან მიაქვთ. ფურტუნებზე კი დიდრონი ბოქები (ჩანები ანუ კოლები) ალავია, ყურძენს ამ ბოქებში ჰყრიან და შემდეგ დასაწურავად მიაქვთ. ყურძენის დასაწურად ორი მუშაა საკმარისი. ყურძენს ჩვენებურად ფეხებით კი არა, მანქანით სწურავენ, რომლის ჩარხსაც ჯერ-ჯერობით ორი მუშა ატრიალებს. ყურძენის წვენი დასაწურავ მანქანიდან დიდ ლია ბოქებში (ჩანებში) ჩადის, საცა დედას აძლევენ. შემდეგ ღვინოს შესანახად სარდაფის ბოქებში იდებენ. ღვინის გადღებ-გადმოღება სასარტუტავ მანქანის საშეღობით ხდება, და ერთი წვეთი კი არ იტარება. გერმანელები ღვინოს არაფერს არ უტრევენ და ისე თავანკარს ჰყრიან. გერმანელებს ღვინო მდარება, და კახურ ღვინოს ძალიან ჩამოუყვარდება.

ქიას ჯერ მანქანით ჰქაქვენ, რომ მთელი წვენი გამოუვიდეს, შემდეგ კი არაყვდა ჰხდის. გერმანელების არყის სახდელი ნამდვილი ქიარანაა. არყის სახდელი საზოგადოა, სასოფლო და ძალიან გაუმ-

ჯობესებულიც. ათამდე არყის ქიებში სდგას და ყველას ერთი მათუთით გასახტრებელი აქვს. ყველას თავისი ქაქა ჯერით მოაქვთ ქარხანაში გამოსახდელად. არყის სახდელ ქიარანის ქვეშ დიდ სადგოა, სადაც არყის შესანახი ბოქები სდგას. გომბალური არაყი ჯერ არყის საზომი-ში ჩადის, იწყებება და იწერება, ვის რამდენი არაყი გამოუვიდა, შემდეგ არაყი ვადადის დიდ ბოქებში და იქ ინახება. სულ ყველას არაყი ერთმანეთშია ახრული. ქიქის პატრონი შეუძლიან მხოლოდ ერთი ვედრო არაყი წაიღოს მუქთად. დანარჩენი არაყი კი ერთმანედ იყიდება და ქიქის პატრონებს ფული უბრუნდებთ. არაყს მეტ ნაწილად ცილულობს შუსტოვი, სარაჯიშვილი ან ფორტი. გამონახალი ჰქია ტყუილად როდი იტარება. მის სასუქედ ვენახებს აყრიან, იგი რომ ვენახს უკანვე უბრუნდება ის, რაც მას წარმოვებს, და გასაკვირველი არ არის, თუ გერმანელთა ვენახები კარგ მოსავლს იძლევა.

თუმცა გერმანელთა ცხოვრების უმთავრესი წყარო ვენახია, მაგრამ ამის გარდა, ყოველმა გერმანელმა რაიმე ხელობაც იცის. სკოლის გათავების შემდეგ, ბავშვი, ხელობას სწავლობს: ღურგლობას, მეტოქეო-

